

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות מז.

מסורת הש"ס

שֶׁהָסַפְסָפָם. וְהָאֵינוּ יוֹדֵעַ שֶׁהֵיטָב שֶׁל
שֶׁאֵכָר הָיָה הַחֵדֶר: בְּמִלָּה עֲמַמָּה דִּלִּי
בְּכַעַל מֵהֵימֶן. וְלֹא אֲנִי הוֹלֵל וּמִסֵּב
בְּחֻלָּה הָיָה אֶל עֲשֵׂר הָעַמִּים וְאִתָּם
וּמִחֻלָּה בְּחֻלָּה הָיָה: הָיָה נִגְמָסָה.
דִּלִּיל בְּתַר חֻקָּה דְּרוּפָא: כְּזָרִי וְשִׁמָּה.
גְּבִי מִשְׁתַּכְסֵּמִי נֶאֱחָסִי הָיָה טוֹעֵנָה
כִּי לֹא הָיָה רֹאשׁ טוֹעֵן אֲלֵם שִׁמָּה
עַד שֶׁלֹּא אֶרְכִּמָּה דִּהָא אֵינוּ יוֹדֵעַ עֲמָה
נֶאֱחָסָה: וְדִקְאֵרִי לֵב. לְמִימָר סַחֲמָה
לֵלֹא כִרְכֵן גְּמִילָל: מִזִּי קִדְרִי לֵב.
וְלֹא עֲלֵה דְבַעְמִי לִאֲפֻקִּי דְּרִגִּי הָא
וְהִי דִּמְיָא לֵב: כִּיּוֹן דְּרוּב נָשִׁים בְּחוּלָּה
נִישׁוּמִי. קִרְבֻּנָה עֲשֵׂנָה לְהִיּוֹת אִתָּה
יִוֹת מִשְׁלֵו וּכְזָרִי וְשִׁמָּה דִּמְיָא: וְכִי
נָמִי מִסְּבִכְרָה. דְּרִגִּי מוֹדֵה כִּי דְבַעַל
מֵהֵמִין: אִי אִתָּמֵר כְּשִׁלְמָה אִיירִי רִגִּי
בְּמוֹדֵה. דִּקְרִי רִשָּׁא הוֹדָא הָא דִּקְרִי
מוֹדֵה. לִרְבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאִמֵּר אֲעִי
דְּסַלְיִנָּה עֲלֵךְ כְּזָרִי וְשִׁמָּה מוֹדִיעָה לָךְ
כְּזָרִי וְכִי הֵיטֵב שְׂדִיךְ לְמִיתָמִי בְּחֵמִיהִי
וְהָיָה עִמָּךְ וְהָיָה עִמָּךְ וְהָיָה עִמָּךְ

ע"ג דאיכא

למיתר מגו לא מהימנה מודיעה בזה
נגז דאי בעי שמיק ולא א"ל של
אנך היתה כי אמר ליה נמי לקחתי
הימנו מהימן כדלקמן: "אלא אי אמרת
לא איירי. רישא במודה ר"ג מאי
מודה רבי יוסע? מאי שייך למיתנייה
בזה? וכו' אמר ר' זוטא: אמת הוא

מוסף דע"י

צמנו דהנא מוידנא דלקמן: אסיא.
איכא מגו: הרי כריסא בין שנייה.
ואינה יכולה לומר לא נצבעתי:
וקאמרה נצבעתי. ולכשר נצבעתי
מהמנא: בשלמא לר' אלעזר דאמר.
פרק קמחא טעמיהו במנה ולא כלום
מוכת עזא הריב גזי אינה יכולה
למועב כלל מנה הוא וואו ארמא דרומא
איז את ואין לך כלום איכא מגו דאי
נציעא אמרה מוכת עזא איז מחמיר:
למאשרסני. איציע לי ונצתחפה
סדרי וית לי מחמיר: וקאמרה. מוכת
עזא איז מעיקרא ולא נציעא אלא
מנה מהמנא: אלא לר' יוחנן. דאמר
טעמיהו בחמירי ומנה שריא מועמתי
למחמיר ליכא מדיד בני תחמיר למעיקרא
מאי מנה איכא: סבא. גבי גדה איז
שור שחוט לפניך שיעלה על גבי נציעי
לחבוע מי שחוט כלומר אם שמך זה
לא היו לו עוררים הלכך איז לאו דדבר
פסוט הוא שנקמה הימנו לא היה
אומר לו של אנכי ריחמך הלכך אמר
מנו אבל גבי לא מלא לה בחולים
שור שחוט לפניך בחולים שלא מלא לה
הם הממונים ללא ל"ד וא"פ שיש לה
להשיב טענה ודעו מוה לא אמרין
מנו דלמלא לא אסקה אדעמא א"י
איערומי קא מערמא: וכיון שרוב
נשים. קושא הוי: יז לה קול.
והרבה יודעים שאלה שומא:

אלה על פיו של זה ומה
עדים. דעתה בהינחמא:
לן על יום נישואיה אם
ל חזקתה של קודם לכן

שחפפה שאסר הוא הפה ששתיר ואם יש
ידים שהיא של אביו והוא אומר לקחתיה
ויטנו אינו נאמן: **גמ'** מעמא *דאיכא
ידים הא ליכא עדים בעל מרומן לימא חנן
חתמא דלא כרבן גמליאל דאי ר"ג הא אמר
יודי מרומנא אפילו תימא רבן גמליאל עד
דאי לא קאמר ר"ג התם אלא בכרי ושמא
ובל הכא בכרי וכרי לא אמר *ודקארי לה
דאי קארי לה הא ברי וכרי הוא *כיון דרוב
נשים בתולות נישאות כי ברי ושמא דמי והכי
ומי מסתברא מרקתני ומודה רבי יהושע אי
מסמרת בשלמא איירי ר"ג כמודה שפיר אלא
וי אמרת לא איירי ר"ג במודה רבי יהושע
מאן מודה מי סברת ר' יהושע אהאי פירקין
דאי אמנו קאי ואפירקין קמא קאי אהויא
יולימא אהא *היתה מעוברת ואמרו לה מה
יובי של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא ר"ג
*א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא
פפיה אנו חייין התם מאי מגו איכא הרי
ריסא בין שיניה אלא אהא *ראוה מדברת
כסא אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש
פלוגי וכהן הוא ר"ג *ור"א אומרים נאמנת רבי
יהושע אומר לא מפיה אנו חייין התם מאי
מגו איכא הניחא *לועזי דאמר מאי מדברת
סחרה מגו דאי בעיא אמרה לא נבעלתי
קאמרה נבעלתי מהימנא אלא לרב אסי
אמר מאי מדברת *נבעלת מאי מגו איכא
אמר אהא *היא אומרת מוכת עין אני והוא
אומר לא כי אלא דרומת איש את ר"ג *ור"א
אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר לא מפיה
אנו חייין התם מאי מגו איכא בשלמא לרבי
לעזר דאמר כמנה ולא כלום מגו דאי בעיא
אמרה מוכת עין אני תחתך ואית לה מאתים
קאמרה מעיקרא דלית לה אלא מנה מהימנא
ולא לר' יוחנן דאמר כמאתים ומנה מאי מגו
יכא אלא אהא *הנושא את האשה ולא
יכא אלא בתולות היא אומרת משארסתי
אנסתי ונסתחפה שדהו והוא אומר לא כי
ולא עד שלא אירסתך ר"ג *ור"א אומרים
אמנת ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין
מגו דאי בעיא אמרה מוכת עין אני תחתך
ולא קא פסלה נפשה מכהונה וקאמרה
אנסתי דקא פסלה נפשה מכהונה משום
דכי קאמר ר"ג דמהימנא וקאמר רבי יהושע
לרבי כהאי מגו דהכא מודינא לך כההוא
וגו דהתם פליגנא עילוך מכדי האי מגו
האי מגו מאי שנא האי מגו מהאי מגו הכא
עין שור שחוט לפניך התם הרי שור שחוט
לפניך וכיון דרוב נשים בתולות נישאות
לא אתו עדים מאי הוי *אמר רבינא
שום דאיכא למימר רוב נשים בתולות
אנא ומיעוט אלמנות וכל הנשא

דא רבן גמליאל הא אמר אידיה מהימנא. נראה למה"ד הטענה
אחר משה ב"ד לא אמר כלום פריך למה"ד דמי עשין פרעמי
הכא נאמן הבעל אפילו ל"ג לומר אלתנה שאתחך במגו דהי בעי
אחר פרעמי: **ה"ב** גמי מסתברא. פ"י ביועטקס הכי נמי מסתברא
דמי איתא ברבן גמליאל כדמסכתא

דכברי וברי מודה מדקמי ומודה ר' יהושע ר"י וקשה לפי דמי לא איירי נמי ר"ג במודה אחי שפיר ומודה ר' יהושע כלומר אחי? דברינשא פליגא עלך כסיפא מודינא לך אע"ג דרישא וסיפא איין מענין אחד כי היכי דלמיא ליה שפיר ומודה ר"ג יהושע אי איירי ר"ג במודה אחי? דמודה דר' גמליאל אינו מענין ומודה דרבי יהושע ויש שיטת דודאי כי איירי ר"ג במודה שייך נמינתי שפיר ומודה רבי יהושע אע"ג דלא לא מענין אחד כלומר דאגב דמנא מילתא דמודה ר"ג מני נמי מילתא דמודה דה רבי יהושע אבל לא איירי וכן נאמלול במודה לא שייך נמינתי ומודה רבי יהושע לאשמעיין אע"ג דפליג ברישא מודה כסיפא איין דרישא וסיפא אינם מענין אחד אבל קשה דלא הוה ליה למימר אמנו קאי ועד השתא נמי לפ"ה אמנו הוה קאי ונראה לר"י דה"ה הכי נמי מסתברא דכברי ושטא דמי ולא בלא לומר דפליג רבן גמליאל ברישא אלא אע"ג דכברי ושטא נמי מודה ר"ג אע"ג דלאו שפיר משא הוה מדקמרי מודה רבי יהושע מ"ה אימר בשטא איירי ר"ג במודה כלומר אע"ג דכברי ושטא דמי מודה ר"ג דבעל גמלן הייך דקמי וקמרי דרבי יהושע דבהאי ברי גמלן דקמרי דעמא דרבי יהושע משום ברי ושטא דזה אינו תובעו דכפי' בקונט' והשתא הוה מודה דר"ג ומודה דר"י מענין אחד אלא כי אימר דרישא דברי וברי גמור הוה ולא איירי רבן גמליאל במודה דפשיטא דמיון דברי וברי הוה דלא פליג ר"ג מתי ומודה וקמרי מי סברא דלרישא קאי וטעמא דר"י משום ברי ושטא אמנו קאי וטעמא דר' יהושע משום מנו וקמרי אפי' הלה תובעו ואפריקין קמא קאי:

ההם שרי שחוט שפניך. פירש בקונטרס שהוא טוען על שחוט שחוט שחוט ונאמתי והכל איין שור מפרש דהכל נמי איירי כהלה תובעו דכפי' וה"פ ההם שור שחוט לפניך דלא איין כל בתולס איורי כיולת הלה בתולה איני כמו בשור שחוט שאין יכול לומר מי הוא ולהכי בין אומרת משארתמי נאנסתי בין אומרת מוכת עץ איין מחתלי שור הרימנא הכא איין שור שחוט לפניך ונאמתי כגמו דאי בני אמר לא היתה של איך מעולם: בין הרוב נשים בתולות נישאות כי איבא עירם פאי ויאי. לרז פריך אית ליה וסולבין נאמנו חסר הריבוי:

חו
 בתולה יש לה קול
 חו

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פט"ו מהלכות
אישות הלכה זה סמג
עשין מח טוש"ע אה"ע
סימן ט סעיף טו:

תוספות רי"ד

[illegible]